

พระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง

พุทธศักราช 2471

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่การสมควรจะปราบปรามการค้าหญิงและเด็กหญิงซึ่งมีผู้นำเข้ามาหรือพาออกไปจากประเทศสยาม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 ให้เรียกพระราชบัญญัตินี้ว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง พุทธศักราช 2471"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

คำว่า "เสนาบดี" หมายความว่า เสนาบดีผู้มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

คำว่า "เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าพนักงานใด ๆ ที่ได้แต่งตั้งขึ้นตามกฎหมายเพื่อให้ปฏิบัติการตามบทพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ผู้ใดนำหรือให้ผู้อื่นนำหญิงหรือเด็กหญิงเข้ามาในประเทศสยาม เพื่อการรับจ้างให้เขาทำมหรณกรรมก็ดี พาหรือให้ผู้อื่นพาหญิงหรือเด็กหญิงออกไปจากประเทศสยามเพื่อการรับจ้างให้เขาทำมหรณกรรมก็ดีรับหรือจำหน่ายหญิงหรือเด็กหญิงโดยมิชอบด้วยกฎหมายโดยที่ตนรู้ว่ามีผู้นำเข้ามาในประเทศสยามเพื่อก่อตั้งว่ามานั้นก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำและปรับทั้งสองสถาน

ถึงแม้กรรมทั้งหลายซึ่งประกอบกันเป็นความผิดนั้น ได้กระทำไว้ในประเทศต่างกันก็ตาม ผู้กระทำความผิดนั้นก็อาจถูกฟ้องร้องและลงโทษได้

มาตรา 5 ในการที่จะปฏิบัติการตามความประสงค์แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะตรวจตราหญิงและเด็กหญิงทั้งปวงซึ่งเข้ามาสู่หรือจะออกไปจากประเทศสยามและเพื่อที่จะทำการตรวจตราดังกล่าวนี้ เจ้าพนักงานอาจเข้าไปในยานพาหนะใด ๆ เว้นเสียแต่เมื่อยานพาหนะนั้น ๆ ได้ใช้อยู่โดยเฉพาะในราชการของรัฐบาลสยามหรือรัฐบาลต่างประเทศ

มาตรา 6 เมื่อมีเหตุควรสงสัยว่า ได้มีผู้กระทำความผิดตามที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 4 หรือได้มีผู้พยายามที่จะกระทำความผิดดังกล่าวนี้แล้ว ในระหว่างไต่สวนเจ้าพนักงานจะกักตัวหญิงหรือเด็กหญิงนั้นไว้ในสถานที่ยันสมควรที่ได้จัดไว้สำหรับการนี้ก็ได้

การกักตัวบุคคลตามความในมาตรานี้จะต้องไม่เกินสามสิบวัน นอกจากจะได้ร้องขอคำสั่งต่อศาลชั้นต้น และศาลได้ออกคำสั่งให้กักถ้าศาลออกคำสั่งให้คำสั่งนั้นมีอายุไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ลงคำสั่ง และถ้าจำเป็นจะต้องกักตัวไว้ต่อไปอีก ศาลจะต่ออายุคำสั่งให้เมื่อเจ้าพนักงานร้องขอก็ได้

มาตรา 7 เมื่อได้ความตามทางไต่สวนว่า มีผู้กระทำความผิดตามที่ได้ระบุไว้ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัตินี้ท่านว่าให้ส่งตัวหญิงหรือเด็กหญิงนั้นกลับไปยังประเทศเดิมหรือถิ่นที่อยู่ในประเทศสยามแล้วแต่เรื่อง ถ้าหญิงหรือเด็กหญิงนั้นไม่สามารถจะเสียค่าเดินทางได้และทั้งไร้สามีหรือญาติหรือผู้ปกครองซึ่งจะเสียค่าเดินทางให้ได้แล้ว รัฐบาลจะเป็นผู้ออกค่าเดินทางให้จนถึงพรมแดนหรือท่าเรือที่ใกล้ที่สุดที่จะเดินทางสู่ประเทศเดิมแห่งหญิงหรือเด็กหญิงนั้นหนึ่งในระยะเวลาก่อนที่จะออกเดินทางเจ้าพนักงานจะกักตัวหญิงหรือเด็กหญิงนั้นไว้ก็ได้

มาตรา 8 คำสั่งใด ๆ ของเจ้าพนักงานผู้กระทำการตามมาตรา 6 และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลผู้มีประโยชน์ได้เสียจ่อุทธธณ์คำสั่งนั้นได้ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง ให้เสนาบดีเป็นผู้วินิจฉัยข้ออุทธธณ์ และคำวินิจฉัยของเสนาบดีนั้นต้องนับว่าเป็นที่สุด

คำอุทธธณ์ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานเป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรา 9 ให้เสนาบดีกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจที่จะออกกฎเสนาบดีเพื่อปฏิบัติการตามบทพระราชบัญญัตินี้ กฎเสนาบดีนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมา ณ วันที่ 5 พฤษภาคม พุทธศักราช 2471 เป็นปีที่ 4 ในรัชกาลปัจจุบัน